

[Olufson.]

sig, om man vilde give tilstrækkelige Midler til at imødekomme de Krav, der kom gennem Akkordudvalgene.

Hvis Venstre i disse Forslag trods den Letsindighed, hvormed de er formet, alligevel har holdt sig indenfor visse bestemte Regler, visse bestemte Former, maa jeg sige, at de i de følgende Forslag kommer ud, hvor der ikke er nogen Grænse for Statens Risiko, hvor Staten — for at bruge et Udtryk af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som han brugte, da han var Landbrugsminister — kommer ud i en stor og ganske uoverskuelig Risiko. Mindretallets følgende Ændringsforslag gaar nemlig ud paa, at man giver Akkordudvalgene Lov til at laane Penge ud til Dækning af Renter og Afdrag paa Landbrugsejendomme. I 1ste Stykke af Nr. 5 siger de, at hvor Udlæg er begæret, men hvor Værdierne er saa store, at de rækker ud over Prioriteterne, ud over det, man skylder bort, saadan at der ikke kan faas Akkord, kan Udvalgene af Erhvervenes Laanefond laane disse Ejendomsbesiddere til deres forfaldne Renter og Afdrag, de Renter og Afdrag, der er gjort Udlæg for. Men man gaar ikke saa ganske lidt videre, idet man nemlig i 2det Stykke siger, at ogsaa i Landejendomme, hvor Gælden er større end Ejendomsskylden, kan der gives Laan til Betaling af forfaldne Renter og Afdrag.

Nu kunde man maaske sige, at det betyder ikke saa forfærdelig meget, for det maa dog være saadan her i Landet, at Ejendomsskylden i hvert Fald er større end Prioriteterne i de fleste Tilfælde, saa at det bliver rent undtagelsesvis, denne Regel kommer til at gælde. Men det maa man nu alligevel ikke tro. Jeg er tilbøjelig til at tro, at over Halvdelen af de danske Ejendomme er behæftede med Prioriteter, der ligger betydeligt over Ejendomsskylden, og man kan skaffe sig et nogenlunde Overblik herover ved at undersøge en Statistik over Ejendomssalg i 1929. Denne Statistik omfatter 4 143 Salg af Landejendomme, og denne Gruppe af Ejendomme blev solgt for en samlet Sum af 103 Mill. Kr.; det var den Del, der omfattedes af Ejendomsskylden, den faste Ejendom, hvorimod Besætning og Inventar er holdt udenfor denne Købesum. Men hvis man nu vil se paa, hvorledes Ejendomsskylden stiller sig i Forhold til dette, i Forhold til de Prioriteter, der hvilede paa disse Ejendomme, saa oplyses det, at i den 4-aarige Periode 1927—30 laa Salgspriserne, der blev givet for faste Ejendom her i Landet, for Gaardes

Vedkommende 20,1 pCt. over Ejendomsskylden og for Husenes Vedkommende 26,4 pCt. over. Og hvis man vil udregne, hvad Ejendomsskylden saa kan være, maa man trække ca. 23 pCt. fra og kommer da ned i Nærheden af ca. 80 Mill. Kr. Før Salget var disse Ejendomme behæftede med en Gæld af 72 Mill. Kr., altsaa Prioriteter, der laa lidt under Ejendomsskylden, men efter Salget var Prioriteterne steget med 23,6 pCt. op til 89 Mill. Kr. og laa altsaa betydeligt over Ejendomsskylden.

Det er jo ogsaa en Ting, man mærker ude i det praktiske Liv; Gang paa Gang støder man paa det, at Ejendomsskylden ikke nær dækker Førsteprioriteten, dækker Kreditforeningslaanet, og alle de andre Prioriteter hænger udenfor. Naar derfor Venstre foreslaar, at man i alle Tilfælde, hvor Prioriteterne er større end Ejendomsskylden, skal udlaane Penge til Renter og til Afdrag, kan man ganske roligt gaa ud fra, at der bliver Tale om en klækkelig Sum, og at de 10 Mill. Kr. af Erhvervenes Laanefond, der er nævnt i Forslaget, kun vil udgøre en Brøkdel af det, der skal bruges. Man kan vist uden at regne for højt sige, at over Halvdelen af Landets 206 000 Landbrugsejendomme kommer ind under denne Bestemmelse, og hvis man regner med blot Halvparten af det Beløb, der er nævnt i Venstres Forslag, 1 000 Kr. pr. Ejendom, saa vilde vi være oppe paa en Sum af 100 Mill. Kr.

Jeg synes, at man her er kommet saa langt ud, at man knap nok kan se, hvorledes Venstre vil kunne forklare det, i ganske særlig Grad ikke, naar man ser hen til den Stilling, Venstre indtog i 1928, da man netop krævede, at Staten ikke maatte gaa ind i nogen Risiko, da man krævede Pant for alle Pengene, fuldgyldig Kaution, Kaution af Banker, Kaution af Sparekasser, Kaution af Familie og Bekendte, ja, gik saa vidt, at man endogsaa fandt det naturligt, at Kreditorerne, de, der fik den Del af Pengene, som Akkorden omfattede, ogsaa skulde indgaa med Kautionsforpligtelser, medens man nu fra Venstres Side gaar ud i en Forpligtelse for Staten saa stor, at man slet ikke kan overse den. Jeg vil haabe, at vi, naar nu Venstres Ordfører faar Ordet her, da kan faa en lille Smule at vide om, hvor meget Venstre regner med at denne Risiko for Staten vil andrage, om jeg har Ret i min Betragtning, at de 100 Mill. Kr. vil være et meget lille Beløb, eller om man fra Venstres Side naar til et mindre eller større Beløb.

Jeg synes, at Venstre ved at stille dette